ZVLÁŠTNÍ ZASEDÁNÍ KONGRESU BUDE NUTNOSTÍ

Celá řada důležitých osnov zákonů zůstane neprojednána.

Washington, D. C., 7. února. — Zvláštní zasedání příštího kongresu před letním obdobím bude nutností, dle přítomných známek. President Wilson vrátí se do Washingtonu ku konci tohoto a nebo počátkem příštího měsíce a shledá, že kongres, jehož činnost skončí 4. března, vykonal celkem málo práce s ohledem na důležité zákonodárství.

Když president odjel do Evropy a McAdoo vzdal se úřadu spolu s jinými úředníky, kongres věnoval více pozornosti záležitostem mimořádným, jako mírové konferenci, Wilsonově politice a pod., aniž by věnoval náležitou pozornost zákonodárství, jehož vyřízení bylo naléhavé.

Má se za to, že president po svém příjezdu bude naléhati na to, aby aspoň některé osnovy byly vyřízeny, ale nebude zbývati na mnoho jednání času. Mezi četnými osnovami, jež zůstávají neprojednány, jsou následující:

Všechny rozpočtové předlohy, z nichž žádná nebyla přijata oběma domy a některé nejdůležitější z nich ani doposud nebyly uváženy domem zástupců.

Přijetí námořní zásady ve spojení s návrhem sekretáře Danielse o vybudování největšího válečného loďstva na světě.

Přijetí vojenské zásady ve spojení s nutností stanovení počtu pravidelné armády po demobilisaci přítomné dočasné armády.

Disposice železnic a telegrafních a telefonních systémů.

Zákaz přistěhovalectví na čtyři roky, kterážto otázka vyvolala značnou debatu.

Upevnění ceny pšenice dle opatření zákona, povolujícího million a čtvrt dollarů, aby vládě bylo umožněno regulovati pšeniční trh.

Téměř kterákoliv z těchto předloh může zabrati celý zbývající čas zasedání. Je patrno, že mnoho nebude již vyřízeno tímto kongresem a že president Wilson bude nucen svolati zvláštní zasedání kongresu tak brzy. Má v úmyslu vrátiti se do Evropy hned po 3. březnu. Nebylo by radno svolati kongres s republikánskou většinou, který mohl by podrobiti kritice jeho zásady na mírové konferenci. Je spíše možné, že dojde k svolání zvláštního zasedání kongresu až po návratu presidenta z druhé cesty do Evropy, což může se státi asi v červnu. Senátu bude nepochybně předložena k schválení mírová smlouva, president pak podá všeobecnou zprávu o své činnosti na mírové konferenci.

Stanovisko Francie k Rusku nejasné

Paříž, 6. února. — Francouzové ničím nenaznačili svoje stanovisko k americkému návrhu na okamžité odvolání spojeneckých vojsk z Ruska, zahrnuje v to odvolání francouzských sborů z Ukrajiny. Angličané rozhodli se vykliditi severní Rusko s ohledem na stále nebezpečnější posici svého vojska. Tato vojska budou poslána domů asi koncem dubna anebo dříve, bude-li to možné. V distriktu Archangelsk je 4,000 Američanů, 20,000 Angličanů a Kanaďanů, a vedle toho velké zásoby potřeb a materiálu, které spojenci tu neponechají. Plány na odvolání anglického vojska jsou ale hotové a dokonce i lamače ledu byly připraveny.

Nové vítězství generála Gajdy

Omsk, 7. února. — Dvě divise bolševického vojska byly téměř porubány sibiřským vojskem pod velením československého generála Gajdy v Kunguru, padesát mil jihovýchodně od Perm, dle úředního oznámení zde vydaného. Město Perm je nyní bezpečno před bolševickým útokem. Lidé, kteří prchli z Permu do Jekatěrinburgu a jiných měst, se nyní vracejí. Sbory generála Gajdy nacházejí se nyní dvanáct mil od Ufy, kterážto město zaujato bylo před nějakou dobou bolševiky.

KONFERENCE SOCIALISTŮ V BERNU V ŠVÝCARSKU

Socialisté zvolili výbor k vyšetření zodpovědnosti za válku.

Bern, 6. února. — Socialistická konference zahájena byla zde Arthurem Hendersonem, anglickým dělnickým vůdcem, který v krátké své zahajovací řeči naznačil, jaké obtíže bylo nutno překonávati jemu, Samuelu Gompersovi, předsedovi Americké Federace Práce, Albertu Thomasovi, francouzskému dělnickému vůdci, a Emile Vandervelditovi, belgickému socialistickému vůdci, při vyjednávání o tuto konferenci. Navrhl pak Hjalamara Brantinga, vůdce švédských socialistů, za předsedu konference. Tento pak jednomyslně byl do úřadu tohoto zvolen.

Úředně bylo oznámeno, že osmdesát delegátů, zastupujících dvacet jednu zemí, je přítomno, a že další jsou očekávány, zahrnuje v to sedmnáct Američanů. Camille Huysman, belgický vůdce, oznámil, že dvě země odepřely se podíleti na konferenci a to Belgie, jež považovala konferenci za příliš radikální, a Švýcary, které považovaly ji za příliš mírnou. Také japonský socialista je přítomen.

Hjalmar Branting promluvil předsedníckou řeč, částečně v jazyce francouzském a částečně německém. Když zmínil se o Jean Jauresovi, který usmrcen byl v roce 1914, celé shromáždění povstalo. Presidenta Wilsona označil jako ochránce dělníků a zakladatele svazu národů. Při vyslovení jména presidentova někteří z delegátů tleskali.

Bern, 6. února. — Zodpovědnost za válku bude vyšetřena komisí, jmenovanou socialistickou konferencí, jež tu zasedá. Komise tato tvořena bude dvěma anglickými, dvěma francouzskými, jedním uherským, jedním rakouským a dvěma německými delegáty. Předseda konference, Hjalmar Branting, bude taktéž její členem. V konferenci o této záležitosti nebylo dovoleno mluviti, ježto vedlo by to bylo k sporům mezi francouzskými a německými delegáty.

Paříž, 6. února. — Socialistická konference, ku které mnohá socialistická sdružení v Evropě neposlala svých delegátů, je důsledkem německého plánu napraviti vojenskou porážku a uniknouti placení spravedlivých náhrad, dle náhledu Charles Edwarda Russella a Will Englishe Wallinga, mluvících za sociálně demokratickou ligu ve Spojených Státech. Oba prohlásili, že nepůjdou na konferenci z toho důvodu, poněvadž mají za to, že konference má jiné cíle než prospěch dělného lidu.

Bývalý korunní princ žádá rozvod

Curych, 5. února.—Bedřich Vilém Hohenzollern, nejstarší syn bývalého německého císaře, dle berlínské depeše Muncher Zeitungu, zadal soudně o rozvod. Bedřich Vilém je nyní ve vyhnanství na holandském ostrově Wieringen. Rodina bývalého korunního prince, dle došlých zpráv, zůstala v Potsdamu. Oženil se v červnu roku 1905 s velkovévokyní Cecilií Mecklenburskou, sestrou královny dánské. Mají pět dětí, z nichž nejmladší, princezna Alexandra, narozena byla v roce 1915. V minulých dnech curyšská depeše citovala prohlášení pražského Tageblattu, dle kterého také bývalý rakouský císař Karel má v úmyslu zažádati o rozvod od své manželky, Zity, rozené princezny Bourbonské z Parmy.

Československo bude míti delegáta v důležitém výboru

Paříž, 7. února. — Devatenáctí malým národnostem, podílejícím se na mírové konferenci, dostalo se dalšího uznání od svrchované rady spojenců, jež rozhodla se povoliti jim další čtyři místa v komisi na utvoření svazu národů. — Dle rozhodnutí svrchované rady, Polsku, Rumunsku, Československu a Řecku má se dostati těchto dalších míst. Tato koncese menším národnostem vešla ve známost po dlouhé schůzi této komise, na které podílel se také president Wilson.

LID NĚMECKA TRPÍ NEDOSTATKEM POTRAVY

Zámožní mohou si opatřiti potraviny, ale chudí mají nouzi.

Paříž, 7. února. — Důstojníci, kteří za různým posláním dleli v Německu a vrátili se zpět do Paříže, vypravují, že německý lid hladoví v pravém slova toho smyslu: Všeobecně převládá náhled, že Německo neutrpělo tolik válkou jako jiné země, ale ve skutečnosti poměry jsou tam velmi špatné. Na mnohých osobách a zvláště dítkách jsou patrny stopy podvýživy. Používání masa a pití piva v Německu je věcí minulosti. Pro jednu osobu stanovena byla dávka 100 gramů ječmene, pět liber bramborů, čtyři libry chleba a libra masa týdně.

Německo je zemí hřbitovů, nemocenic a hladovění. Nikdo neví, jaké Německo mělo ztráty ve válce a nikdo se to asi nedoví. Ztráty v mrtvých jsou udávány mezi 1,500,000 až 3,000,000. Německo je ve žhavém úpadku.

Obchody s potravinami zejí prázdnotou. Slušné jídlo je možno získati jenom v nejlepších hotelech a zde mohou si je zakoupiti jenom lidé bohatí. Chudina musí se spokojiti jenom se špatnou stravou. Podvýživa některých vrstev je důsledkem špatné distribuce potravin. V některých krajinách je možno získati všechny potraviny za rozumné ceny, ale v některých místech není možno se najísti ani za vysoké obnosy.

Německo má svého potravního administrátora v osobě Emanuela Wurma, ale jeho práce je značně stěžována okolností, že v mnohých krajinách panuje neklid a není možno zde uplatniti potravinová pravidla. Doprava na německých železnicích není právě nejlepší. To situaci jenom zhoršuje.

Na německém venkově nejeví se takový nedostatek potravin jako ve městech, ježto sedláci pamatovali především na sebe a dovedli ukrýti zásoby potravin před zraky úřadů. Potravní administrátor prohlašuje, že není možno přinutiti německé sedláky, aby zachovávali pravidla potravinové administrace. Aby se tak stalo, bylo by nutno vydržovati detektiva na každé farmě a vedle toho zvláštní inspektoři by museli střežiti detektivy. Každý, kdo dopaden je při porušování potravních pravidel, je potrestán, ale každý v Německu dovede je obcházeti tak, aby dopaden nebyl.

Obavy před nezaměstnaností v zemi

New York, N. Y., 7. února. — Nedojde-li brzy k zastavení vlny nezaměstnanosti, jež šíří se po Spojených Státech, dojde brzy ve velkých městech amerických k utvoření "chlebových linií," dle prohlášení Nathan A. Smitha, příručího ředitele spolkové opatřovatelny práce. Smith mluvil o tom, co vláda saží se vykonati v této záležitosti. Situace není doposud příliš vážná, ale mohla by se takovou státi, kdyby přihlíželo se k vývoji událostí se založenýma rukama. Přerod válečných industrií na industrie pokojné bude vyžadovati, dle jeho náhledu, nejméně doby šesti měsíců. Pak bude opětně dostatek zaměstnání pro všechny, kdož se o práci přihlásí. Bylo oznámeno v minulých dnech, že počet nezaměstnaných je 250,000. Vláda byla s to opatřiti zaměstnání asi 100,000 lidem. V některých městech doposud jeví se nedostatek dělníků, zatím co ve městech východních, kde zastavena anebo obmezena byla práce ve válečných industriích, je nezaměstnanost. Vláda upozorňuje na místa, kde je možno zaměstnání získati a jinak se přičiňuje, aby armádu nezaměstnaných co nejvíce zmenšila.

Cena na hlavu bolševického vůdce

Berlín, 5. února. — Společnost pro potlačení bolševismu, jež nedávno byla sorganisována v Berlíně, nabízí odměnu v obnosu deseti tisíc marek za dopadení Karla Radka, náčelníka bolševické propagandy v Německu, anebo za informace o jeho přítomném bydlišti. Také po Eichhornovi, bývalém náčelníku berlínské policie, se pátrá.

LEGIONÁŘI POTLAČUJÍ BOLŠEVISM VE VLASTI

Podrobnosti atentátu na ministrpresidenta Dra. Kramáře.

(Československá Tisková Kancelář.)

Washington, D. C., 8. února. — Švýcarské listy přinášejí následující vylíčení útoku na československého ministerského předsedu dra. Kramáře:

Ministerský předseda dr. Kramář přijímal jako každého čtvrtku od časného rána návštěvy. — Krátce před druhou hodinou odpolední mluvil ještě s tajemníkem drem. Štechem a chtěl právě odebrati se s malířem Langem, který na něj čekal, do svého obydlí. Když otevřel dveře své pracovny, oznamoval mu k jeho osobní službě přidělený důstojník, Schroeder, že s ním ještě někdo mluviti chce. Byl to asi dvacetiletý mladík, který se dostal k dru. Kramářovi pod záminkou, že chce zakročiti v záležitosti jistého studenta. V okamžiku, kdy dr. Kramář hotovil se ptáti útočníka po jeho přání, vytáhl tento z kapsy revolver a střelil po něm. Náboj prolétl svrchníkem a kabátem ministerského předsedy, narazil na koženou tašku na listiny a vnikl do dřevěných dveří. Útočník postřehl ihned, že rána chybila, snažil se proto střeleti dále, ale následující rána selhala a v tom již podařilo se důstojníkovi Schroedrovi jej přemoci a sraziti k zemi.

Na policejním úřadě byl v útočníku zjištěn 18-letý Alois Šťastný. Prohlásil, že je anarchistický terorista a čin spáchal proto, že na světě není žádná spravedlnost. Vyšetřením se zjistilo, že útočník byl minulého roku vyloučen z obchodní akademie a od té doby byl zaměstnán jako písař ve skladišti jedné železnice. Zdá se, že k atentátu chystal se již delší dobu, neboť od Nového Roku se každodenně hlásil na Hradčanech k audienci u dra. Kramáře, nebyl však dříve připuštěn.

U zatčeného nalezeno několik rukopisů, z nichž jeden, delší, jednal o válce. V notesu měl několik poznámek, z nichž jedna zněla, že Kramář musí býti zničen, a sice v nejbližší době. Také Scheidemann a všichni němečtí socialisté vládní, vyjímaje Liebknechta, musí být zničeni. Šťastný bydlil u svých rodičů v předměstí Prahy. Jeho otec, člen sociálně demokratické strany, s pláčem vrhl se k nohám Kramářovým, prosil pro sebe odpuštění za syna, kterého se zřekl. Na policejním úřadě prohlásil útočník, že jednal s jasným rozumem a že je sám za svůj čin zodpověden. Udal svého společníka, studujícího reálky, Vladimíra Gregora, s kterým atentát umluvil. Gregor byl zatčen a chladně se ke všemu přiznal. Se Šťastným odsoudili Kramáře k smrti, protože neuznávají žádnou vládu a jsou nad to anarchisté.

Když roznesla se zpráva o atentátu po Praze, shromáždily se na ulicích zástupy lidu, které násilný čin odsuzovaly. V několika místech vystoupily bolševičtí řečníci (směru Šmeralova) a chtěli lid rozvášniti k bolševistickému povstání. Byli však v okamžiku zatčeni legionáři (čes. vojáky z Francie), kteří je takto zachránili před lynčováním. Ohromný dav lidu obrátil se pak do Hybernské ulice, kde se nalézá "Právo Lidu", které v poslední době velice s bolševismem koketovalo a bralo v ochranu z Ruska do Čech poslané české bolševiky Munu a Koníčka (tento je v Americe známý svou carskou agitací — Koníček-Horský) a jiné. Dav rozbil okna a vchod, vnikl do vnitř a jen příchod vojska zabránil protibolševickým násilnostem. Také v předměstí Prahy došlo k demonstracím protižidovským. Výkřiky: "Atentát je zaplacen židy!", "V čele dělníků nestojí proletáři, nýbrž židé!", "Dokud židé budou v Praze, nebude pokoje!" a podobné bylo slyšeti odevšad. Vláda však nepřipustila žádné výtržnosti a klid byl zachován.

Vídeň, 5. února. — Vídeňská veřejnost nadšeně uvítala první americký potravinový vlak, který přivezl 1,000 tun mouky. — Toto množství dostačí na celý následující týden. Zásilka doprovázena byla americkými důstojníky a 100 vojáků z fronty na Piave. Vídeň očekává, že zásilky budou docházeti nyní pravidelně.

BLISS & SON
komisionářští obchodníci živým dobytkem
SOUTH OMAHA
Hojnost příhrad. Henry Doležal, dobrý Čech, vám poslouží. Obchod utěšeně vzrůstá. Dobře vás obsloužíme.

F. DVOŘÁK, prodavač vepřů — Tel.: So. 3780.
JOE FLOOD, prodavač dobytka — Tel.: So. 1072.
AL. POWELL, prodavač ovcí.
DVOŘÁK COMMISSION CO.
Telefonujte neb pište nám a obdržíte bezodkladnou odpověď.
Telefon: So. 607 — Room 217 Exchange Bldg. — So. Omaha.

Breškovská o Čechoslovácích

Babuška Breškovská přibyla v pátek minulého týdne do Chicaga, aby odtud začala se svou prací, již podjata se u vecer svého činného, vzrušeného, svobodě lidu ruského celé obětovaného života: získat pomoc pro 4,000,000 sirotků, nevinných obětí nešťastné války. Na Union nádraží, kam přijela, očekávala ji sta lidí, mezi nimi mnoho Čechoslováků. Československá delegace navštívila ji rovněž pak v Hull House, kde se ubytovala. A babuška nedala se dlouho pobízeti, aby vypravovala této delegaci i americkým novinářům o naší armádě na Sibiři, o našich hošich, které si upřímně zamilovala a mezi nimiž vlastně došla také zachránění před pronásledováním bolševiků.

Nás přirozeně nejvíce zajímá odpověď její na dotaz zástupce "Spravedlnosti", který jako socialista položil jí otázku, co soudí a co je pravdy o pověstech, zde v Americe bolševiky roztrušovaných o naší armádě. Babuška ve své odpovědi potvrdila, co slyšeli jsme od Karla Zmrhala. O utrhačných pověstech, líčících Čechoslováky jako kontrarevolucionáře, pravila, že mohou je šířit jen lidé, kteří neznají poměry a nevědí, co způsobilo boj našich hochů proti bolševikům. "Čechoslováci — pravila — nechtěli krveprolévání, nemíchali se do poměrů na Rusi, chtěli odtamtud pryč, nemůže být tedy pravdou, co se zde o nich tvrdilo."

"Já jsem také socialistka", dodala. "Padesát let jsem socialistkou a Čechoslováci nejsou kontrarevolucionáři, neboť oni nic nepodnikali proti Rusku. Lidé v Americe nerozumí poměrům. Lid vaše hochy miluje, neboť oni mu rozumí. Francouzi a Angličané mu nerozumí; nedovedou, nejsouce Slovany, pochopiti jeho ideály." —

Také ohledně bolševiků pověděla několik trpkých slov. Potvrdila zprávy o průmyslovém rozvratu Ruska a o terroru, který ve vnitřní Rusi vládne. Potvrdila, že s bolševiky jsou dnes mnozí, kteří dříve hájili režim carský a že vůbec přidalo se k nim tolik nesocialistických živlů, že socialisté jsou dnes mezi nimi v menšině. Úsudek této staré socialistky je novým dokladem, že všecky zprávy o smutných poměrech na Rusi nelze odbýt tvrzením, že to jsou zprávy tisku měšťáckého. Žlutý kapitalistický tisk lže o Rusku jako o všem jiném. Proto zprávy jeho lze přijímati oprávněně s nedůvěrou. Ale my nejsme odkázáni jen na svědectví tohoto lživého tisku, zavilého v nenávisti proti všemu dělnickému. Máme tu přece i spolehlivé zprávy z pramenů socialistických. I tyto zprávy však mluví něco, co se úplně rozchází s tím, co hlásají tu agenti bolševiků ruských. Typickými z těchto svědectví, která pocházejí z pramenů nejvážnějších, jsou právě svědectví Breškovské, této staré socialistky-revolucionářky a Tokoie, bolševického premiera finského.

Breškovská v chicagském interview dala lekci i jisté straně v zemích spojeneckých. Spojenci, pravila, budou na Rusi vítáni, přinesou-li skutečnou pomoc. Kdyby však usilovali o zavedení monarchie anebo o zajištění zisků kapitalistických, stane se pravý opak.

Den sv. Valentina

Ani dvacáté století, ani úžasný pokrok věd a technických vymožeností nebyly s to setříti romantický nádech v životě lidském a tak jako mnoho jiných zvyků, zachovává se i den sv. Valentina, připadající na den 14. února.

Malý bůžek lidské lásky jest nesmrtelným a zavládne vždy na ten to den obnovenou silou, právě jako tomu bylo před více než 2000 lety.

Jako mnoho obyčejů, tak lze klásti i původ sv. Valentina do dob pohanských, ano, že den měl tenkráte jiné pojmenování. Byl to den všeobecného bláznění a vzájemného pokoušení. Kdys byl ano okázalejší slaven, než za našich příliš střízlivých a skorem veškeré poesie zbavených dnů. Jest dosti podivno, jak sv. Valentin přišel do styku s tímto dnem. Jen tradice vypráví, že jistý ukrutný císař zakázal všem mladým mužům ženiti se, dokud nebyli ve válce a sv. Valentin, biskup římský, ujal se prý mladého lidu a stal se jakési patronem milujících. Historie však nás poučuje, že byl knězem v Terni v Italii, kde 14. února r. 306 za císaře Claudia II. vytrpěl mučednickou smrt. Někteří letopisci kladou jeho smrt v rok 270, kdy byl, dost možná následkem odporu proti císařskému, svrchu uvedenému nařízení, kyji zbit a sťat. Tělo mučedníka pohřbeno jest v kostele sv. Pressedy v Římě. Za místo, kde vytrpěl mučednickou smrt, považuje se náměstí Piazza del Popole v Římě, poblíže brány, známé dnes pod názvem Porta del Popolo, kterou ale milující lid překřtil po svém patronu branou sv. Valentina.

Po celou řadu let bylo zvykem, že děvčata i zamilovaní mladíci šeptali modlitbu lásky, když kráčeli branou svatého Valentina přes slunné náměstí del Popolo, aby světec vyslyšel jejich lásky bol a hoře.

V Anglii i ve Škotsku bývalo, od dávna zvykem, že v ten den, 14. února, mladí lidé obojího pohlaví volívali si buď losem nebo koho ráno potkali, za valentina nebo valentinku; takto pořízený valentin byl pak povinen své valentince konati po celý rok galantní služby, jaké vykonávali rytíři ve středověku dámám svého srdce. Někteří slovíčkáři snaží se i dokázati, že slovo valentin se odvozuje od francouzského, v celém světě zdomácnělého galant.

Jiní folkloristé vykládají původ zvyků tím, že prý v ten den se "ženi ptáci".

Za dnešní doby se celý starodávný zvyk omezuje na pouhé zasílání milostných dopisů, pohlednic a obrázků, ponejvíce škádlivého obsahu.

Studium dějin přivádí k uzávěru, že zvyk řečeného dne jest starověkého původu a že teprve pozdější křesťanství dalo starověkému obyčeji nové, případnější pojednání, aby vyhlazena byla pohanská slavnost Lupercalií, slavená 15. února na počest Pana a Junony. Již zvyk byl velice podobný; dívky házely svá jména do urny a mladíci pak tato lovili. Dívka tímto způsobem vylosovaná byla pak idolem šťastného muže po celou tuto sezonu. V Italii se prý dosud na některých místech obyčej tento zachovává.

Zvyk byl mocnější nežli náboženství a tak shledáváme, že již v 5. století hleděl papež Gelasius vymýtit ze zvyků dne valentinského některé obyčeje, upomínající na dobu pohanskou. Sv. František Saleský koncem století XV. zatracuje posílání milostných psaníček a přimlouvá se za zavádění zvyků zbožnějších.

Lansing v čele důležitého výboru

Paříž, 5. února. — Robert Lansing, americký sekretář státu, byl jednomyslně zvolen předsedou výboru ku zjištění zodpovědnosti za válku, který konal svoji první schůzi v místnostech ministerstva války. Práce tohoto výboru jest značně zodpovědná, neboť bude nutno studovati fakta, která mají zjistiti, kdo je zodpovědným za porušení smluv a mezinárodního práva, a dle toho stanoviti tresty.